

РЕШЕНИЕ

№ 4205

гр. София, 02.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разглежда дело номер **2498** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

състав

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „София мед” АД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 12, Б. Бизнес център, чрез адв. Г. С., срещу Ревизионен акт № Р-29002920007929-091-001 / 09. 08. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП ГДО, в частта му потвърдена с Решение № 1926 / 20. 12. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, върната за ново разглеждане с Решение № 2048 / 28. 02. 2025 г. по адм. д. № 7967 / 2024 г. по описа на ВАС – Първо отделение.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон. Представя писмени бележки. Прави възражения за изтекла абсолютна давност по отношение на установените оспорения РА задължения. Претендира разносните по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-29002920007929-020-001 от 15.12.2020 г., връчена по електронен път на 18.12.2020 г., е възложено извършването на ревизия на „СОФИЯ МЕД“ АД за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък за 2014 г., за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридическите лица и данък върху доходите на чуждестранни юридически лица по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за

периода от 01.10.2014 г. до 31.12.2014 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-29002920007929-020-002/10.03.2021 г., срока на ревизията е продължен до 18.05.2021 г. И двете заповеди са издадени от Г. С., на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ (ГДО), оправомощен със Заповед №ГДО-215/15.12.2017 г. на директора на ТД на НАП „ГДО“.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р- -29002920007929-092-001/03.06.2021 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпило писмено възражение.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт (РА) № Р-29002920007929-092-001/03.06.2021 г., връчен на електронен адрес на 16. 08. 2021 г.

С Решение № 1925 / 20. 12. 2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., издадения РА е частично изменен и потвърден. Решението е връчено на електронен адрес на 04. 01. 2022 г.

С жалба вх. № Ж-53-04-56 / 18. 01. 2022 г. издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С Решение № 2059 / 28. 03. 2024 г. по адм. д. № 1324 / 2022 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата срещу оспорения РА.

С Решение № 2048 / 28. 02. 2025 г. по адм. д. № 7967 / 2024 г. по описа на ВАС – Първо отделение, отменено решението на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане.

В решението на ВАС изрично се сочи, че предмет на оспорване пред Административен съд – София град е бил ревизионен акт № Р-29002920007929-091-001/09.08.2021 г. на органи по приходите при ТД ГДО, изменен с решение № 1925/20.12.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] в частта, в която на „София Мед“ АД е установена данъчна загуба по ЗКПО за 2014 г. в размер на 7 534 638,34 лева и в частта на определените задължения за данък при източника по чл.195, ал.1 ЗКПО за периода м.10.2014 г. – м.12.2014 г. в размер на 2 150.04 лева и лихви от 1 421.94 лева. От страна на „София Мед“ АД е обжалвано решението на АССГ само в частта, в която е отхвърлена жалбата му срещу установената данъчна загуба по ЗКПО за 2014 г. в размер на 7 534 638.34 лева. В останалата част, по отношение на определените задължения за данък при източника по чл.195, ал.1 ЗКПО решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Оспореният данъчен финансов резултат по ЗКПО за 2014 г.- данъчна загуба, изменена при обжалването на ревизионния акт по административен ред в размер на 7 534 638.34 лева, е резултат от увеличение на счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество както следва: със сумата 952 902.14 лева, представляваща корекции на основание чл. 15 във връзка с чл.16, ал.1 ЗКПО по сделки със свързани лица по получени посреднически услуги, покупка на медни катоди от Х. (Гърция) и продажба на продукцията и със сумата 756 867.45 лева, непризнати разходи по фактури, издадени от Steelmet (Cyprus) Limited, К. на основание чл.16, ал. 2, т. 4 във връзка с чл.26, т. 2 и чл.10, ал.1 ЗКПО.

Предвид факта, че конкретната фактическа обстановка, относно реда за възлагане и извършване на ревизионното производство и сроковете за оспорване са установени с горепосочените съдебни решения, същите няма да бъдат обсъждани. Предмет на разглеждане е РА № Р-29002920007929-091-001/09.08.2021 г. само в частта му върната за ново разглеждане с Решение № 2048 / 28. 02. 2025 г. по адм. д. № 7967 / 2024 г. по описа на ВАС.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С писмена молба, представена в съдебното заседание на 22. 01. 2026 г. жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, прави възражение за изтекла абсолютна погасителна давност по

отношение на установените задължения.

Към настоящия момент действително, предвидената в чл. 171, ал. 2 от ДОПК, 10-годишна погасителна давност е изтекла.

На основание чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в конкретно посочени хипотези, между които не попада настоящия случай.

По делото се оспорват задължения за 2014 г., които е следвало да се платят през 2015 г., поради което на 01. 01. 2016 г. е започнала да тече погасителна давност, която е изтекла на 31. 12. 2025 г.

Изтеклата абсолютна давност е пречка за събирането на задълженията, което прави установяването им незаконосъобразно. В случая е налице непротиворечива практика на ВАС, че изтеклата давност, включително абсолютната такава, следва да се отчете, поради което и РА трябва да се отмени в оспорената част.

Също така е непротиворечива и практиката, че при основателно възражение за изтекла абсолютна погасителна давност в хода на съдебното производство не е допустимо да се потвърди като законосъобразен РА, установяващ погасени по давност задължения. Правилото на чл. 160, ал. 4, изр. второ ДОПК не може да се тълкува и прилага разширително, поради което следва да се отмени оспорения РА като незаконосъобразен без да се произнесе по основанията и размера на задълженията и без да посочи изрично в диспозитива, че ревизионният акт не подлежи на принудително изпълнение. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС - Решение № 5698/12.05.2021 г. по адм. дело № 359/2021 г., Решение № 1389/03.02.2021 г. по адм. дело № 8738/2020 г., Решение № 7137/10.06.2020 г. по адм. дело № 518/2020 г., Решение № 12877/20.10.2020 г. по адм. дело № 4375/2020 г. на ВАС и др.

При този изход на спора, съдът намира, че разноски се дължат на жалбоподателя, каквото искане за присъждането им е направено в съдебното заседание. Доколкото при първоначалното разглеждане на делото, жалбата е отхвърлена, разноски на жалбоподателя не са присъждани, като такива не са присъдени и с решението на ВАС, освен тези на ответника в размер на 200 лв., в каквата част е оставена в сила решението на АССГ. При новото разглеждане на делото, съдът се произнася и по разноските пред ВАС, съобразно чл. 226, ал. 3 от АПК, поради което следва да се присъдят такива съобразно представения списък. Доказателства за реалното им заплащане се намират в кориците на делото, включително по д. № 1234 / 22 г. на АССГ и 7967/24 г. на ВАС, поради което е неоснователно възражението на ответника в тази връзка. Общият размер на разноските, включително и тези при първоначалното разглеждане на делото, е в размер на 31 213,14 лева, като тук не се включват 1000 лв. внесени за депозит за ССЧЕ, които подлежат на възстановяване при поискване, поради заличаване на експертизата.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на „С. мед” АД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-29002920007929-091-001 / 09. 08. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП ГДО, в частта му потвърдена с Решение № 1926 / 20. 12. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с която е увеличен счетоводния финансов резултат със сумата от 952 902.14 лева, представляваща корекции на основание чл. 15 във връзка с чл.16, ал.1 ЗКПО и със сумата 756 867.45 лева, непризнати разходи на основание чл.16, ал. 2, т. 4 във връзка с чл.26, т. 2 и чл.10, ал.1 ЗКПО.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „С. мед” АД, [населено място],

ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси, в размер на 15 959 (петнадесет хиляди деветстотин петдесет и девет) евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: